

1. Póź - niej się do - wiesz! - te - mu wie - rzyć chcę. Twa wo - la
 2. Sto - ję i cze - kam, aż sam jas - ne drzwi na - dzie - i
 3. Nie wiem ja, cze - mu mnie pro - wa - dzisz tak, lecz w tym, że
 4. Spo - koj - nie na Twą pierś po - ło - żę się; że śmiem Cię
 5. Kie - ruj mym ży - ciem, wy - pełń dzie - ło swe, czy po - koj

1. do - bra jest, Ty wie - dziesz mnie. Choć dro - gę mą o -
 2. z ła - ki swej o - two - rzysz mi, bo po - nad wszel - kie
 3. nie wiem, mam Twojej rę - ki znak. Już się nie bo - ję
 4. Oj - cem zwać, to cie - szy mnie. Znu - żo - ny spocz - nę
 5. wko - ło mnie lub bu - rza rwie. Jak bło - go, gdy prze -

1. kry - wa gru - ba mgła, Ty, Pa - nie, wyj - ście znasz, to uf - ność ma.
 2. zro - zu - mie - nie me — wię - ksze, ob - fi - tsze są mi - ło - ści Twe.
 3. chmur ni cięż - kiej mgły, gdy wiem, że spo - za mgieł spo - głą - dasz Ty.
 4. ja na rę - kach Twych, tyl - ko mnie pro - wadź wciąż po dro - gach swych.
 5. mi - nie bu - rzy szał, być w do - mu Oj - ca po - śród wiecznych chwał.